

Arbitrage, is er een alternatief?

Gegeven

Na een vermeende overtreding of onregelmatigheid moet volgens de spelregels de arbiter worden uitgenodigd. Nadat de arbiter weet wat er is gebeurd, zal hij uitleg geven, en zo nodig actie nemen, conform de spelregels.

Een groot deel van (minder ervaren) bridgers heeft (grote) moeite met het inschakelen van de arbiter. En die aversie is voor velen zó groot, dat zij met name de (NBB)bridgeclubs die met arbiters werken liever mijden.

Dilemma lijkt nu te zijn:

- a. Of: in de naaste toekomst met veel minder leden arbitrage vragen en overtredingen conform de spelregels rechtzetten.
- b. Of: op andere wijze met overtredingen omgaan, waardoor minder snel weerstand ontstaat.

Zowel in a als in b wordt uitgegaan van **onopzettelijke** overtredingen/vergissingen!

Ik vroeg aan de ontvangers van de Bridge Training, Arbitrair en Bestuur Wijzer naar mogelijke oplossingen van dit probleem.

Ik geef eerst het woord aan Maurice Peereboom. Maurice heeft namelijk alle ontvangen reacties verwerkt in het ingekaderde overzicht.

Na dit overzicht geef ik mijn gedachten met een concreet alternatief...

Op dit probleem zijn 73 reacties binnengekomen, waarvan 70 konden worden verwerkt.

Het onderwerp blijkt zeer herkenbaar.

In het onderstaande is een samenvatting gegeven, waarbij zoveel mogelijk ieders inbreng is in verwerkt.

In grote trekken blijkt de praktijk als volgt te zijn (tussen haakjes het aantal keer expliciet genoemd):

- a. verenigingen waar men wars is van elke regel, en alles onderling wordt geregeld (6).
- b. verenigingen waar men soepel omgaat met overtredingen (8).
- c. verenigingen waar onderscheid wordt gemaakt tussen een hogere lijn (met arbitrage) en lagere lijnen waar men veel tussen de vingers ziet (12).
- d. verenigingen die zich (willen) houden aan de regels (19).

Bij b en c is 2 x aangegeven dat alleen gearbitreerd wordt als daarom wordt verzocht. Bij deze categorieën blijken vaak "eenvoudige" overtredingen onderling te worden geregeld, alleen bij verzakingen blijkt vaak de noodzaak van hulp van een buitenstaander (6x).

Verenigingen geven soms (minimale) steun door het verstrekken van een vereenvoudigd spelregelreglement, het op de tafels neerleggen van de meest voorkomende overtredingen met bijbehorende rechtzettingen in formaat A4, A5 of A6, of een tafelkaart met een aansporing vooral de arbiter te raadplegen (6x).

Daar waar de arbiter niet buitenspel wordt gezet, wordt vaak geconcludeerd dat de "inbedding" van het fenomeen arbitrerend niet soepel verloopt.

- Een aantal malen (7x) wordt ervoor gepleit dat binnen (beginners)cursussen (meer) aandacht moet komen voor de spelregels.
Daar ligt nu de nadruk op bied- en speelregels en zijn de cursisten zich er niet van bewust dat er ook spelregels bestaan.
- Velen (20) vinden dat hier een taak ligt voor het clubbestuur. Het bestuur moet uitleggen waar de arbiter voor dient en de leden aanmoedigen om daar waar nodig, een arbiter erbij te halen.
Dit kan ondersteund worden door voorbeelden van arbitrages met uitleg te geven (mondeling, aan het begin van de avond 1 probleem plenair behandelen, eventueel via een arbiter; per e-mail; flyers) (11x genoemd).

De meest voorkomende argumenten waarom men niet graag om arbitrage vraagt, zijn:

- de wijze waarop meestal de arbiter ontboden wordt;
- de naamgeving zelf: arbiter, overtreding, straf(k kaart);
- het optreden van de arbiter.

Suggesties die worden gedaan zijn:

- Roep niet "arbiter", maar roep de arbiter bij zijn/haar voornaam (9x)
- Roep niet maar ga zelf (bij voorkeur de overtreder) naar de arbiter toe (6x)
- Verander de naamgeving: helper (in plaats van arbiter), vergissing (in plaats van overtreding), geen strafkaart (maar?) (10x)
- Wees altijd hoffelijk (15x): de arbiter tegenover de spelers en omgekeerd en de spelers onderling. Wees als arbiter geïnteresseerd, duidelijk, neem de tijd en wijs op de mogelijkheid een protest in te dienen (3x).

Concluderend:

- Besteed als vereniging aandacht voor- en ondersteuning van de noodzaak tot rechtzetting;
- Zorg voor een "vriendelijke" atmosfeer rond de arbitrage (hulpverlening?)

Maurice Peereboom
27 november 2015

Houd de dief!

De toon van deze bekende zin wijkt helaas niet echt af van de toon waarop vaak 'Arbitrage' wordt geroepen. En alleen al deze toon, hoe nobel het doel beoogde doel ook mag zijn, voedt de weerzin tegen het in de arm nemen van een arbiter. Dat wordt nog flink versterkt als na een korte blik naar de tafel des onheils een reactie volgt van: 'Oh hij weer!'

Ik ben zo vrij om vast te stellen dat we met z'n allen het arbitreren hebben gemaakt tot een negatief voelende actie. Niet alleen door de toon, maar zeker ook door het woordgebruik en de onbeheerste wijze waarop we vaak omgaan met een 'overtreding'. Als we dan ook nog weten dat juist over de spelregels veel bridgers overtuigd zijn van hun eigen ongelijk... moet je wel een hele dikke huid hebben, of extreem naïef in elkaar zitten, om volstrekt ontspannen om arbitrage te kunnen vragen.

Onbekend (met de strekking van de spelregels) maakt onbemind. Als de enige kennis bestaat uit de toon van arbitrages om je heen, móét dat wel afschrikken. Goede voorlichting over de corrigerende bedoeling van arbitrages én een positieve toon eisen daarom de hoogste prioriteit.

Verschillende reacties geven dat ook aan. Ik citeer:

*Op onze club bestond deze houding tegenover arbitrage ook. Toch hebben we dit om kunnen draaien door informatie te geven over **Waarom er arbitrage moet komen**. Niet wát de arbiter gaat doen, maar wat de consequentie is van de onregelmatigheid. De ongeoorloofde informatie die er uit voort kan komen en welke gevolgen het voor de score kan hebben voor de mensen die níet aan je tafel zitten maar het spel wel moeten spelen. Deze informatie is ook voor iedereen nog steeds te lezen op onze site. En ook hebben we steeds benadrukt dat de arbiter niet komt straffen, maar alleen het vervolg in goede banen komt leiden. Ook hebben we de mensen die na afloop van de speelavond komen klagen over bepaalde "foute" handelingen aan tafel, zonder dat ze de arbiter geroepen hebben, gewezen op het feit, dat als ze de arbiter wél geroepen hadden het gemopper veel minder was geweest dan nu. Dus veel uitleg en een positieve benadering heeft de houding veranderd.*

Woordgebruik en houding

De algehele tendens van de ontvangen reacties is een oproep naar een vriendelijker houding en woordgebruik.

In voetbal en andere fysieke sporten onderscheiden we opzettelijke en onopzettelijke overtredingen. In bridge gaan we per definitie uit van

onopzettelijke overtredingen, waardoor 'vergissing' veel beter past dan overtreding. Waarschijnlijk wordt daarmee ook de toon en houding milder van de tafelgenoten. Het wordt ook een stuk aangenamer als de vergisser zelf de arbiter vriendelijk uitnodigt om even mee te kijken en te denken.

Zolang de vergisser en diens tafelgenoten met wederzijds respect naar de vergissing en correctie daarvan kunnen kijken, des te meer plezier we met elkaar - zelfs na een vergissing - kunnen beleven.

Naarmate we met het met z'n allen normaler vinden dat een vergissing op correcte wijze volgens de spelregels wordt gecorrigeerd, des te aangenamer we het gaan vinden om de arbiter uit te nodigen.

En als de arbiter eveneens in staat is op luchtige wijze met een vergissing om te gaan, zouden we zelfs kunnen verlangen naar de volgende vergissing om weer even weldadig mens met elkaar te kunnen zijn. Nee, ik weet het, in dat stadium zitten we nog niet. En zelfs ik schat de kans laag in dat we dat ooit zullen bereiken ☺.

Wat moeten we in ieder geval doen om met meer plezier ons spel correct te spelen?

Noodzakelijk verandering spelers

Hoffelijk blijven, ook naar de vergisser; uitgaan van onopzettelijkheid, ook als je vergif durft in te nemen op het kwade opzet; bij verschillende visies over het gebeurde uitgaan van elkaars eerlijke overtuiging; elk risico van vermeend gezichtsverlies voorkomen. Hoffelijkheid is trouwens al een plicht, volgens artikel 74A!

Noodzakelijke houding van het clubbestuur

Duidelijkheid scheppen naar de leden toe hoe - vanaf nu - moet worden omgegaan met vergissingen. Dat ook afstemmen met de arbiters van de club. De arbiters wijzen op de noodzaak van een ontspannen opstelling. De voorwaarden en ruimte scheppen voor de arbiters om optimaal met vergissingen om te kunnen gaan.

Noodzakelijke ondersteuning van de NBB

Arbitercursussen met **extra aandacht** voor het omgaan met mensen, met name het voorkomen en stoppen van emotioneel en agressief gedrag.

Noodzakelijk houding van de arbiter

Alleen aandacht schenken aan de vergissing als de vier spelers elkaar wederzijds respecteren. Kwetsende opmerkingen zonder enige reserve laten terugnemen. Zonder normale sfeer geen behandeling van de vergissing.

Uitbreiding van de huidige arbitragevorm

Ik ben ervan overtuigd dat met de hiervoor geschetste voorwaarden een sfeer zal ontstaan waardoor we in ieder geval met (meer) plezier kunnen omgaan met vergissingen. Maar dat bereiken we niet van de ene op de andere dag. Ook bridgers zijn per slot van rekening mensen.

Wat zou nu een goed werkend alternatief kunnen zijn voor bridgers die arbitrage op dit moment nog voelen als het spelen met het *mes op tafel*?

Daar heb ik de afgelopen week zeer actief mee gestoeid. Vooral met hulp van mijn bijzondere vriend, Joseph Amiel, die elk nieuw conceptplan kritisch onder voor nam. Elk schot dwong mij tot een verbetering. En het resultaat is volgens mij net zo eenvoudig als effectief.

De huidige regelgeving betekent 'alles of niets'.

- Óf je vraagt arbitrage. Dan is de arbiter verplicht geheel volgens de spelregels te handelen.
- Óf je vraagt géén arbitrage, waardoor wordt 'gecorrigeerd' zónder de kennis en het inzicht van een arbiter. Nadeel daarvan is dat niet per definitie de speler met de meeste spelregelkennis de correctie bepaalt maar vaak de speler met de grootste mond...

Een tussenweg ken de huidige regelgeving niet. En dat zou je de kracht kunnen noemen van het gevonden alternatief; die kent namelijk wél een tussenweg. De spelers hebben daarin ook het recht om alleen advies te vragen aan de arbiter. Na dat advies kan worden gekozen voor correctie dóór de arbiter of zónder de arbiter.

Het volledige arbitragepakket:

Na een vergissing of vermeende onregelmatigheid kan worden gekozen uit:

1. **Correctie door arbiter** conform de spelregels, dus zónder beschuldigende toon, zónder kwetsende opmerkingen en mét wederzijds respect!
2. Uitnodiging **arbiter voor advies**; daarna wordt gekozen voor aanpak 1 of 3.
3. **Zonder arbiter** wordt de vergissing door de vier spelers opgeheven en gaat het bieden/spelen verder waarbij de partner van de vergisser geen gebruik mag maken van eventuele informatie uit die vergissing.
 - Als wordt gekozen voor aanpak 3, sluit dat beroep of protest achteraf uit.
 - Als één van de vier spelers een voorkeur uitspreekt voor aanpak 1, wordt gekozen voor aanpak 1.
 - Als bij aanpak 3 de emoties de grens van de betreffende tafel overstijgen, geldt alsnog aanpak 1.
 - Spelers die zelf arbiter zijn, doen er verstandig aan voor aanpak 1 te kiezen; vooral als het gaat om een correctie in hun eigen voordeel!

Introductie

Bestuur en arbiters moeten zich vooral ervan bewust zijn dat onder een belangrijk deel van de leden een chronische mes-op-tafelvrees kan heersen. En wat kan die angst beter wegnemen dan een luchtige introductie met een groot scherp mes en een paar taarten! Zelfs de grootste mesfobiepatiënten zullen dan meteen het nut ervaren van een goed en deskundig gebruikt mes.

En als je dat combineert met een paar veel voorkomende vergissingen mét de daarbij horende correctie volgens de spelregels, snijdt het mes meteen aan twee kanten! Het is ook goed om de strekking van de spelregels duidelijk te maken: niet in de eerste plaats straffen maar schade voorkomen en herstellen.

Als je als club het alternatieve pakket wil invoeren of uitproberen zul je dat goed moeten voorbereiden. Zowel de spelers als de arbiters moeten vooraf weten wat de voorwaarden zijn, ook van de 'gangbare' vraag om arbitrage.

De spelers moeten weten dat ze (altijd) hoffelijk blijven, ongeacht of ze de vergisser zelf zijn, diens partner of de tegenstanders.

De arbiters krijgen er een taak bij, een adviserende. Voor de meeste arbiters betekent dat slechts een verschuiving van: 'ná de zitting aan de bar vertellen welke correctie correct was geweest, naar: vóór de correctie vertellen wat correct zou zijn. Verschil met arbitrerende is dat je als adviseur niet bepaalt hoe de overtreding moet worden rechtgezet. Je adviseert slechts. Als je daarbij het gevoel hebt dat zal worden gekozen voor een verkeerde correctie, kun je dat eerlijk aangeven én benadrukken dat er achteraf geen recht is van protest of beroep.

Als bestuur ben je vooral verantwoordelijk voor duidelijkheid bij de leden en arbiters. Te overwegen valt een oefening voor spelers en arbiters in het aimabel omgaan met 'vergissingen'. Leg een print van de regeling op elke tafel.

In mijn periodieken zal ik dit onderwerp in ieder geval regelmatig aandacht geven.

Verantwoording en overwegingen van het arbitragepakket

De **huidige regelgeving** sluit een adviserende rol van de arbiter uit. De uitgenodigde arbiter is immers verplicht conform de spelregels de vergissing te behandelen. Als het niet-overtredende paar de rechtzetting te gortig vindt, kán dat paar de arbiter verzoeken van rechtzetting af te zien (artikel 81 C 5). Maar het is zeker niet onsportief als een paar dat recht versmaadt... ☺ Alleen na zo'n verzoek kan de arbiter de rechtzetting aanpassen of niet uitvoeren. Maar dat is hij niet verplicht. De arbiter heeft en houdt het laatste woord. Behalve als spelers voor een beroep/protest kiezen bij de betreffende commissie.

In welke lijn(en)

Je zou als club kunnen besluiten dit arbitragepakket alleen in de laagste lijn toe te passen. Maar omdat je het niet-overtredende paar laat kiezen, zou je dit ook clubbreed kunnen toepassen. Daarmee creëer je een gelijk recht voor alle niet-overtredende paren. En een paar dat promoveert/degradeert komt dan niet opeens in een andere regeling terecht.

De angst dat hierdoor de spelregels minder vaak zullen worden toegepast, en de arbiters minder werk krijgen, deel ik niet. Ik verwacht dat spelers die nu al om arbitrage vragen, dat blijven doen, maar wel op veel vriendelijker toon!

Minder kans op verkeerde onderhandse correcties

Ik ben er redelijk van overtuigd dat juist de spelers die een gevoelsmatig te hoge drempel moeten nemen voor het uitnodigen van de arbiter, een veel lagere drempel voelen als ze de arbiter alleen om advies kunnen vragen. Dan zitten daar niet al meteen zware consequenties aan voor de vergisser. De arbiter kan dan ook een advies geven voor een passende correctie. Dat is een kans die hij niet krijgt in de huidige situatie als spelers het onderling even oplossen.

Het moge duidelijk zien. Garanties kan ik niet geven, alleen hoop ☺.

Als een club een proef aandurft hoor/lees ik uiteraard graag het resultaat. Daar kunnen we alleen maar met z'n allen wijzer van worden.